

Sygnatura akt I C 1273/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 30-stycznia-2018 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Katarzyna Michalak-Łabeńska

Protokolant: sekretarz sądowy Katarzyna Żukowska

po rozpoznaniu w dniu 23-01-2018 r. w Kaliszu na rozprawie

sprawy z powództwa E. P.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki E. P. kwotę 10.300,00zł (dziesięć tysięcy trzysta złotych 00/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 grudnia 2016r. do dnia zapłaty oraz kwotę 4.132,00zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Katarzyna Michalak-Łabeńska

Sygn. akt I C 1273/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24.04.2017 r. powódka E. P. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 10.300,00 zł. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22.12.2016 r. do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Powódka wskazała, że dochodzona kwota wynika z zawartej z pozwanym umowy ubezpieczenia komunikacyjnego auto - casco samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...) (polisa seria (...)) w opcji stała wartość pojazdu, zgodnie z którym pozwany gwarantował stałą wartość pojazdu w okresie ubezpieczenia w wysokości 90.700,00 zł. Powódka podała, że w dniu 18.11.2016 r. doszło do uszkodzenia ubezpieczonego pojazdu na skutek zdarzenia wywołanego przez nią nieumyślnie. W związku z ustaleniem szkody całkowitej pozwany wypłacił powódce jedynie kwotę 50.290,00 zł. Podstawą jej wyliczenia była wartość pojazdu przed szkodą (ustalona przez pozwanego na wbrew treści umowy na kwotę 80.400,00 zł i wartość pozostałości - 30.110,00 zł. Powódka sprzedała uszkodzony pojazd za kwotę 30.110,00 zł. Dochodzone pozwem roszczenie stanowi różnicę pomiędzy ustaloną w polisie stałą wartością pojazdu, a wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym ustaloną przez pozwanego zakład ubezpieczeń w toku likwidacji szkody (90.700,00 zł – 80.400,00 zł).

Uzasadniając żądanie odsetek ustawowych, powódka podała, że zgłoszenie szkody w pojeździe zostało dokonane w dniu 21.11.2016 r., 30- dniowy termin liczony od tej daty upłynął w dniu 21.12.2016 r., zatem od dnia następnego powódka jest uprawniona do naliczania i żądania ustawowych odsetek za opóźnienie.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniosł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany podniósł, iż zgodnie z § 20 ust. 4 o.w.u. ustalonych uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 24.12.2013 r. ze zmianami ustalonymi uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 17.12.2015 r. w razie powstania szkody całkowitej wysokość odszkodowania ustala się w kwocie

odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszonej o wartość rynkową pozostałości, z uwzględnieniem warunków umowy AC, przy czym wartość rynkowa pozostałości jest ustalana indywidualnie, w zależności od rozmiaru uszkodzeń i stopnia zużycia eksploatacyjnego pojazdu lub jego części (zespołów). Z ostrożności procesowej pozwany zakwestionował zasadność domagania się ustawowych odsetek od kwoty 10.300,00 od dnia 22.12.2016 r. do dnia zapłaty z uwagi na niezasadność roszczenia głównego.

W dalszym piśmie z dnia 29.05.2017 r. pozwany wskazał, iż dodatkowo ustalił, że ubezpieczony samochód przed zawarciem umowy stron został w dniu 19.10.2015 r. wystawiony na niemieckim portalu internetowym wraz z dokumentacją zdjęciową i opisem, uszkodzeń, z których to dokumentów wynika, że samochód ten przeszedł kolizję i był w znacznym stopniu uszkodzony. W związku z tym pozwany podniósł, że powódka zawierając umowę ubezpieczenia wprowadziła pozwanego w błąd informując, iż pojazd nie był naprawiany i nie nosi śladów napraw, nadto podała wyposażenie dodatkowe, którego w pojeździe nie było. Dalej pozwany wywodził, że polisa ubezpieczeniowa jest wystawiana na podstawie danych przekazanych przez ubezpieczającego zgodnie z § 5858,3 o.w.u. AC, a na etapie zawierania umowy agent ubezpieczeniowy nie jest w stanie zweryfikować wszystkich danych. W treści polisy potwierdzającej zawarcie umowy ubezpieczenia zaznaczono, iż nie było napraw karoserii i nie nosi śladów naprawy, ponadto zaznaczono wyposażenie samochodu, którego ten nie miał. Z powyższych twierdzeń pozwany wywiódł wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sadowego z zakresu ruchu drogowego, techniki samochodowej i wyceny wartości pojazdów na okoliczność ustalenia wartości samochodu powódki na dzień zawarcia umowy, tj. 29.12.2015 r. z uwzględnieniem stanu technicznego oraz wyposażenia pojazdu wynikającego z dokumentacji z aukcji na niemieckim portalu internetowym z dnia 19.10.2015 r.

Powódka wniosła o oddalenie powyższego wniosku dowodowego podnosząc, iż w chwili zawarcia umowy ubezpieczenia samochód był już naprawiony i nie miał uszkodzeń, nadto okoliczności te pozostają bez znaczenia wobec zawarcia umowy stron w wariancie „stała wartość pojazdu”.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29.12.2015 r. E. P. zawarła z (...) S. A. z siedzibą w W. umowę dobrowolnego ubezpieczenia komunikacyjnego auto - casco pojazdu marki V. (...), rok produkcji 2012, nr rej. (...). Ubezpieczenie to obejmowało okres od dnia 29.12.2015 r. do dnia 28.12.2016 r. Umowa ubezpieczenia została zawarta w wariancie rozszerzonym z zastosowaniem wariantu „stała wartość pojazdu oraz niepomniejszanie sumy ubezpieczenia”, jako wartość tę i jednocześnie stałą sumę ubezpieczenia wskazano kwotę 90.700 zł (w tym podatek VAT). Wobec zastrzeżenia w umowie takiej klauzuli, powódka zapłaciła podwyższoną składkę ubezpieczenia. Integralną część umowy ubezpieczenia stanowiły o.w.u. ustalone uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 24.12.2013 r.

/ polisa seria (...) - k. 10-12, o.w.u. – k. 13 - 38/

W myśl § 3 pkt 54 o.w.u. stała wartość pojazdu to wartość pojazdu ustalona według zasad określonych w pkt 81-83 w dniu zawarcia umowy AC. Zgodnie z § 3 pkt 81 o.w.u. wartość pojazdu to wartość pojazdu ustalana przez (...) S.A. na podstawie aktualnych na dzień ustalenia tej wartości notowań rynkowych cen pojazdu danej marki, modelu i typu, z uwzględnieniem: jego pochodzenia, roku produkcji, daty pierwszej rejestracji, wyposażenia, przebiegu, stanu technicznego i charakteru eksploatacji; notowania rynkowe stanowiące podstawę ustalenia wartości pojazdu zawarte są w katalogu wymienionym w umowie AC; w przypadku braku notowań rynkowych danego pojazdu wartość pojazdu ustala się metodą wyceny indywidualnej. Stosownie do § 3 pkt 82 o.w.u. wartość pojazdu brutto to wartość pojazdu uwzględniająca naliczony przy jego nabyciu podatek VAT obliczony wg stawki obowiązującej dla tego rodzaju pojazdów;

Zgodnie z postanowieniami § 9 ust. 1 pkt. 1 lit. b) o.w.u. za zapłatą dodatkowej składki ubezpieczeniowej umowa AC może zostać zawarta z zastosowaniem stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia oraz bez pomniejszania sumy ubezpieczenia o wypłacone odszkodowanie, z tym, że stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia nie

stosuje w celu ustalenia, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej, o którym mowa w § 20 ust. 1. Na mocy § 13 ust. 1 o.w.u. określona w umowie AC suma ubezpieczenia odpowiada wartości pojazdu brutto.

Natomiast zgodnie z § 20 ust. 1 o.w.u. w celu ustalenia, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej, wartość pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania porównuje się do kosztów naprawy pojazdu ustalonych według zasad określonych w ust. 2. Na podstawie § 20 pkt 3 o.w.u. koszty naprawy, o których mowa w ust. 2, nie stanowią podstawy do ustalenia wysokości odszkodowania, natomiast zgodnie z § 20 pkt. 4 w razie powstania szkody całkowitej wysokość odszkodowania ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszonej o wartość rynkową pozostałości, z uwzględnieniem warunków umowy AC, przy czym wartość rynkowa pozostałości jest ustalana indywidualnie, w zależności od rozmiaru uszkodzeń i stopnia zużycia eksploatacyjnego pojazdu lub jego części (zespołów).

Jak stanowi § 77 ust. 1 o.w.u. pozwany zakład ubezpieczeń dokonuje wypłaty odszkodowania w tym zwrotu kosztów lub świadczenia w terminie 30 dni, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia o wypadku ubezpieczeniowym.

/okoliczności niesporne, o.w.u. – k. 13 - 38/

Umowa ubezpieczenia między stronami zawarta została za pośrednictwem agenta ubezpieczeniowego M. W. (1), która na podstawie dowodu rejestracyjnego, faktury i dowodu odprawy celnej oraz informacji uzyskanych od powódki samodzielnie wpisała wszystkie dane ubezpieczanego samochodu. Informacje te były następnie sprawdzane w trakcie wspólnych z powódką oględzin pojazdu i potwierdzone wykonanymi przez agenta 6 fotografii samochodu. Informacje o tym, czy w samochodzie były naprawy karoserii odnotowuje się na podstawie oświadczenia klienta, jeżeli jednak z oględzin wynika, że samochód jest w stanie nieuszkodzonym, agent M. W. nie interesowała się, czy był wcześniej naprawiany. Jeżeli natomiast stwierdzała, że samochód nosi ślady napraw, odnotowywała to w treści polisy. W tym zakresie formularz polisy w rubryce „naprawy karoserii” przewiduje zaznaczenie dwóch opcji – pierwszej o treści „nie było lub brak śladów naprawy” i drugiej – „są widoczne ślady naprawy”. W polisie potwierdzającej zawarcie umowy między stronami agent zaznaczył tę pierwszą możliwość. Ponadto w polisie odnotowano wszystkie dane identyfikacyjne samochodu, rok produkcji 2012, datę pierwszej rejestracji 6.09.2012 r., zabezpieczenia przeciwkradzieżowe – autoalarm i immobiliser, nabycie przez powódkę samochodu jako używanego z importu prywatnego, dobry stan wnętrza pojazdu i jego przebieg 76.810 km. Na podstawie stosownych katalogów (programu komputerowego E.) w oparciu o tak ustalone dane agent ubezpieczeniowy działający w imieniu i na rzecz pozwanego ustalił wartość pojazdu powódki na kwotę 90.700,00 złotych. Wysokość składki zależy od wartości pojazdu, a wariant ubezpieczenia stałej wartości pojazdu podwyższa tę składkę.

/ polisa seria (...) - k. 10-12, OWU – k. 13-38, zeznania świadka M. W. (1) – k. 157-157v, nagranie – k. 159, 00:04:06 – 00:20:07/

W dniu 18.11.2016 roku ok godz. 21:00 w okolicach miejscowości Z. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego powódka, kierująca pojazdem marki V. (...) nr rej. (...), nieumyślnie wymusiła pierwszeństwo przejazdu i zderzyła się z innym pojazdem. W wyniku zderzenia w samochodzie powódki zostały uszkodzone następujące elementy: poduszki powietrzne, błotnik przedni lewy, błotnik przedni prawy, pokrywa przednia, reflektor przedni lewy, reflektor przedni prawy, zderzak przedni i poduszki powietrzne. W dniu 21.11.2016 r. powódka zgłosiła pozwanemu wystąpienie szkody.

/ okoliczności niesporne, druk zgłoszenia szkody – k. 58 - 62, dokumentacja fotograficzna – k. 62 - 92 /

Pozwany pismem z dnia 10.01.2017 r. (...) S.A. z siedzibą w W.. poinformował, że z uwagi na zakres uszkodzeń pojazdu, koszty jego naprawy przekraczają 70 % jego wartości rynkowej. Pozwany ustalił wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym na kwotę 80.400,00 złotych, wartość pojazdu w stanie uszkodzonym na kwotę 56.800,00 złotych i uznał, że nastąpił przypadek szkody całkowitej, w związku z czym ustalił wysokość odszkodowania na kwotę 17.501,73 złotych. Pozwany w ww. decyzji wskazał, że w celu zapewnienia pomocy w zagospodarowaniu uszkodzonego pojazdu,

oferuje możliwość jego sprzedaży, co łącznie z odszkodowaniem wypłaconym przez (...) S.A. zapewni uzyskanie kwoty odpowiadającej wartości rynkowej pojazdu w stanie sprzed szkody.

Następnie decyzją z dnia 30.01.2017 r. pozwany (...) S.A. wypłacił na rzecz powoda odszkodowanie w kwocie 6.098,27 złotych, nie zmieniając przy tym swojej uprzedniej decyzji o zaistnieniu szkody całkowitej w uszkodzonym pojeździe i wskazując, że odszkodowanie zostało przyznane na podstawie przepisów kodeksu cywilnego oraz ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych ustalonych Uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 24.12.2013 r. ze zmianami ustalonymi uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 17.12.2015 r. Pozwany wskazał, że rozmiar szkody został określony jako różnica pomiędzy wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym, a jego wartością w stanie uszkodzonym, tj. wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym 80.400,00 zł, wartość pojazdu w stanie uszkodzonym – 30.110,00 zł, łączna wysokość odszkodowania 50.290,00 zł.

/ decyzja pozwanego z dnia 10.01.2017 r. – k. 43, decyzja pozwanego z dnia 11.01.2017 r. – k. 42, decyzja pozwanego z dnia 30.01.2017 r. – k. 40 -42, wycena pojazdu i kalkulacja kosztów naprawy – k. 45-57 /

W dniu 25.01.2017 roku powódka E. P. zbyła przedmiotowy pojazd w stanie uszkodzonym za kwotę 30.110,00 złotych.

/ umowa sprzedaży - k. 39/

Pismem z dnia 10.02.2017 r. pełnomocnik powódki wezwał pozwanego do naprawienia szkody w pełnej wysokości, gdyż wypłacona przez (...) S.A. kwota nie przywróciła stanu poprzedniego w majątku poszkodowanego.

/przedsądowe wezwanie do zapłaty – k. 9/

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie dołączonych do akt sprawy i wskazanych dowodów z dokumentów, których prawdziwość i wiarygodność nie budziła wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadną ze stron. W sprawie bezspornym pozostawał fakt korzystania przez powoda z ochrony ubezpieczeniowej w ramach łączącej strony umowy ubezpieczenia AUTOCASCO, wskazana w polisie wartość pojazdu, fakt wystąpienia szkody całkowitej w okresie ubezpieczenia, a także przyznanie przez pozwanego częściowego odszkodowania.

Sąd oddalił wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia niższej niż ustalona w umowie wartości pojazdu w stanie przed szkodą. Dowód ten uznał bowiem za zbędny wobec związania stron zawartą w umowie klauzulą „stała wartość pojazdu oraz niepominiejszanie sumy ubezpieczenia”.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne.

Podstawę prawną żądania strony powodowej stanowi przepis art. 805 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie - przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Umowa ubezpieczenia jest umową odpłatną, dwustronnie zobowiązującą i losową, ale nie wzajemną. Ubezpieczający opłaca składkę w zamian za ochronę ubezpieczeniową (causa obligandi), ubezpieczyciel zaś świadczy w celu zwolnienia się z zobowiązania (causa solvendi). Świadczenie ubezpieczającego jest bezwarunkowe, natomiast świadczenie ubezpieczyciela jest uzależnione od zajścia przewidzianego w umowie wypadku, tj. zdarzenia losowego.

W przedmiotowej sprawie podstawowym wyznacznikiem ustalenia wartości pojazdu powódki były przepisy o.w.u. mające zastosowanie do umowy, którą zawarły strony, a także ustawa o działalności ubezpieczeniowej z dnia 22.05.2003 roku (Dz. U. z 2015 r. poz. 1206, 1273, 1348). Zgodnie z art. 12 ww. ustawy, zakład ubezpieczeń udziela ochrony ubezpieczeniowej na podstawie umowy ubezpieczenia zawartej z ubezpieczającym. Umowa ubezpieczenia

ma charakter dobrowolny, z zastrzeżeniem przepisów ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Istota sporu w przedmiotowej sprawie sprowadzała się do ustalenia wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym. Należy zauważyć, że umowa ubezpieczenia została zawarta w wariantcie rozszerzonym z zastosowaniem stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia, a jako wartość tę i jednocześnie stałą sumę ubezpieczenia wskazano kwotę 90.700,00 zł brutto. Skoro w umowie przyjęto opcję stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia, to brak jest uzasadnionych podstaw do ustalania tej wartości w inny sposób.

Wynika to z ogólnej zasady pacta sunt servanda. Skoro pozwany ubezpieczyciel zdecydował się na zawarcie umowy w wariantcie rozszerzonym z zastosowaniem klauzuli stałej wartości pojazdu, to zawierając tego typu umowę winien szczególnie ostrożnie oceniać ubezpieczane pojazdy, precyzyjnie szacować ich wartość oraz możliwie dokładnie ustalać okoliczności mające wpływ na tę wycenę. Wypada zauważyć, że to ubezpieczyciel jako profesjonalista w swej dziedzinie, dysponujący w tym zakresie odpowiednio wykwalifikowanym personelem oraz dostępem do odpowiednich baz danych i systemów szacowania pojazdów, winien dokonać fachowej wyceny pojazdu w chwili zawarcia umowy, jeżeli wartość ta ma stanowić sumę ubezpieczenia ustaloną przez strony w umowie i to nie podlegającą zmianie w czasie trwania umowy.

W ocenie Sądu nie można zaaprobować dość powszechnej praktyki stosowanej przez firmy ubezpieczeniowe, które odmawiają wypłaty umówionej stałej sumy ubezpieczenia AC z powodu nieprawidłowej wyceny pojazdu w momencie zawierania umowy.

Nie ulega bowiem wątpliwości, że istnieje różnica między określeniem w umowie ubezpieczenia zmiennej sumy ubezpieczenia, a stałą sumą ubezpieczenia AC. Standardem jest zmienna suma ubezpieczenia, która oznacza, że w wypadku zaistnienia szkody, przy ustalaniu wysokości odszkodowania brana jest pod uwagę wartość pojazdu z dnia, w którym nastąpiła szkoda. Natomiast w wypadku zawarcia umowy ubezpieczenia AC ze stałą sumą ubezpieczenia, nazywaną także klauzulą niezmienności wartości pojazdu, podstawą wyliczenia odszkodowania powinna być wartość pojazdu wskazana w polisie na dzień zawarcia umowy ubezpieczenia.

Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa oraz o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego podnosił, że skoro błędnie przyjęto wartość pojazdu powódki, to późniejsza weryfikacja tej okoliczności – na etapie likwidacji szkody – pozwala na przyjęcie, że wartość pojazdu powódki w chwili zawarcia umowy wynosiła 80,400,00 zł i jest wyjściową dla dalszych obliczeń. Pozwany bowiem ustalił, iż pojazd powódki przed zawarciem umowy stron uległ poważnemu uszkodzeniu na terenie Niemiec. W ocenie Sądu Rejonowego nic nie stało na przeszkodzie, aby ubezpieczyciel jako profesjonalista na etapie zawarcia umowy ubezpieczenia i ustalania składki ubezpieczeniowej niejako „wykrył” tę okoliczność i odpowiednio do tego ustalił wartość rynkową pojazdu. Pozwany nie wykazał przy tym, by powódka, która nabyła pojazd w ramach tzw. importu prywatnego jako używany, posiadała świadomość i wiedzę co do jego wcześniejszych uszkodzeń i następujących po nich napraw (art. 6 k.c.). Pozwany nie wykazał również, pomimo zgłoszenia zarzutu, że przy zawieraniu umowy ubezpieczenia, agent ubezpieczeniowy został przez powódkę wprowadzony w błąd, co do wcześniejszych uszkodzeń samochodu, wpływających na jego wartość, a tylko w takim przypadku pozwany mógłby się uchylić od skutków czynności prawnej na podstawie art. 84 k.c., czego pozwany jednak nie uczynił.

Należy zauważyć, że przed zawarciem umowy przedstawiciel pozwanego dokonał oględzin pojazdu, sporządził fotografie, ustalił wyposażenie auta, oszacował jego wartość posługując się odpowiednim programem komputerowym oraz zaproponował konkretną sumę ubezpieczenia, którą powódka zaakceptowała. Wymaga odnotowania, że po dokonaniu oględzin samochodu przedstawiciel pozwanego, spośród dwóch możliwych do zaznaczenia w polisie informacji, odnotowała w jej treści, cyt. „nie było lub brak śladów naprawy”, podczas gdy w kwestii tej możliwe było jeszcze zaznaczenie informacji „są widoczne ślady naprawy”. Z zapisów tych w zestawieniu z zeznaniami świadka M. W. (1) wynika, że dla sposobu ustalenia wartości ubezpieczanego pojazdu istotne było tylko, czy są widoczne ślady napraw. Natomiast bez znaczenia dla tej wyceny pozostawała okoliczność, że samochód nie miał widocznych śladów

naprawy. W ten sposób sam pozwany zrównał sytuację, w której samochód w ogóle nie przechodził napraw z sytuacją, w której naprawy takie wprawdzie miały miejsce, ale nie pozostawiły dostrzegalnych śladów.

Powódka zawierając umowę wybrała we wniosku opcję ubezpieczenia przewidującą „stałą sumę ubezpieczenia”, za którą opłaciła podwyższoną składkę ubezpieczeniową, a ubezpieczyciel to zaakceptował. Zawarcie umowy na takich warunkach było zgodne ogólnymi warunkami ubezpieczenia auto -casco. W konsekwencji wysokość odszkodowania powinna zostać ustalona przy uwzględnieniu wartości samochodu określonej w polisie.

Wobec bezspornego faktu, że na skutek znacznych uszkodzeń pojazdu powstałych w zdarzeniu a dnia 18.11.2016 r. doszło do szkody całkowitej, kwota odszkodowania powinna zostać ustalona zgodnie z warunkami umowy i zapisami o.w.u. tj. w kwocie odpowiadającej ustalonej w polisie wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym i pomniejszonej o wartość tzw. pozostałości.

Dochodzona niniejszym pozwem kwota 10.300,00 zł stanowi prawidłowo wyliczoną różnicę pomiędzy odszkodowaniem wyliczonym z uwzględnieniem stałej wartości samochodu 90.700,00 zł, a odszkodowaniem ustalonym przez pozwanego przy założeniu, iż wartość ta wynosiła 80.400,00 zł.

Wobec powyższego Sąd uwzględnił powództwo w całości

O ustawowych odsetkach za opóźnienie od zasądzonej sumy orzeczono zgodnie z żądaniem stosownie do art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c. i § 77 ust. 1 o.w.u.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z wyrażoną w tym przepisie zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na zasądzoną sumę kosztów procesu składają się: się opłata sądowa od pozwu w wysokości 515,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17,00 oraz koszty zastępstwa prawnego 3.600,00 zł - § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r.

SSR Katarzyna Michalak-Łabeńska